

Interferența Artelor

CENACLUL
ARTELOR 21
.....
SOCIETATEA CULTURALĂ

Anton Pann

3/2011

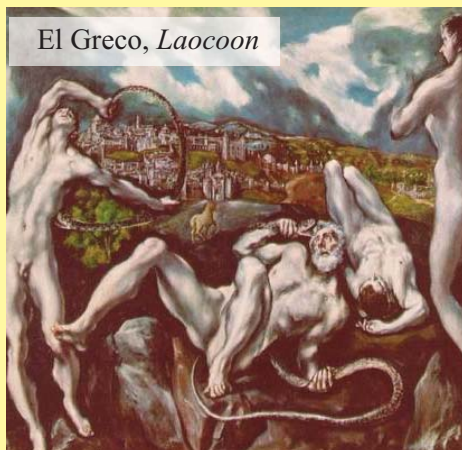
CENACLUL ARTELOR

(Ședința din 29 iulie 2011)

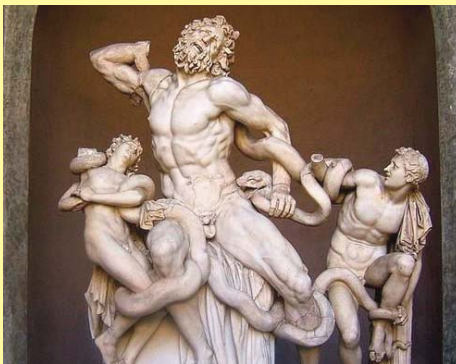
În ședința din 29/07/2011 au fost prezenți următorii: Adela Belbu, Andreea Hereșanu, Cazacu Iulian, Constantin Geantă, Cornelia Teodora Teodorescu, Costea Marinoiu, Cristina Iancu, Daniela Stan, Dumitru Bondoc, Elena Dumitrescu, Eugen Petrescu, George Ciopraga, Gigi Poșircă, Ion Angelescu, Ion C-tin Cotulbea, Ion Micuț, Laura Vega, Maria Turluianu, Marian Pătrașcu, Mihai Popa, Mihai Sporiș, Mircea Ilinca, Nicolae Dinescu, Nicolae Liteanu, Nicolîța Gherghinescu, Paul Stănișor, Petre Cichirdan și Violeta Scrociob.

Domnul Costea Marinoiu, președintele Societății Culturale "Anton Pann", deschide ședința Cenaclului Artelor 21, amintind câteva importante evenimente ce vor avea loc în zilele următoare.

În continuare, domnul Petre Cichirdan, președintele Cenaclului Artelor 21, atrage atenția celor prezenți asupra faptului că Cenaclul este "Atelier de creație și de critică a acesteia". Prezintă și distribuie Buletinul informativ nr. 2/2011 membrilor societății, apoi, dă cuvântul domnului Mihai Sporiș, care prezintă „Paralela spirituală El Greco-Constantin Brâncuși”. Acesta face o prezentare detaliată a vieții celor doi reprezentanți de seamă ai artei plastice răsăritene și legăturile dintre

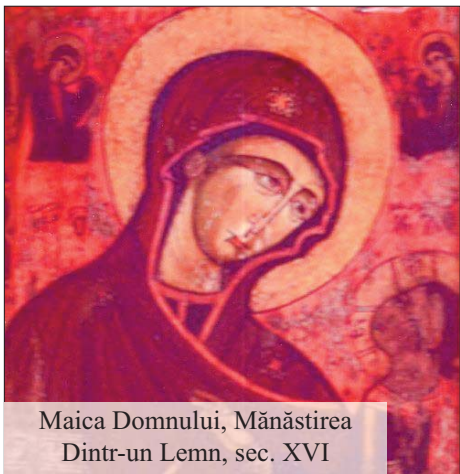
El Greco, *Laocoon*

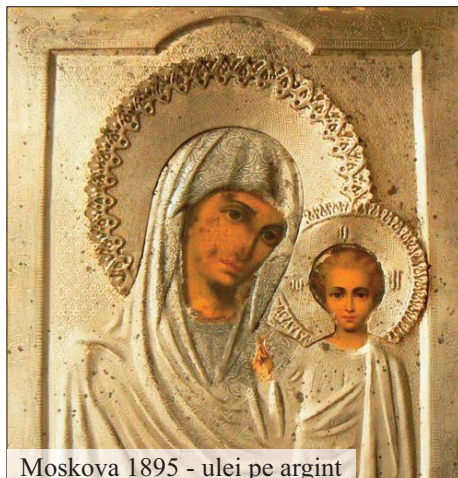
Grupul Laocoon (600x600-copie în marmoră de sculptorii Agesandros, Athenedoros și Polydoros, după un original din secolul al II-lea î.Ch.)

creațiile și mesajele acestora.

Urmează o prezentare asemănătoare, dar mult mai concentrată, a unui paralelism între două icoane, rusă respectiv bizantină, susținută de artistul plastic Petre Cichirdan.

Maica Domnului, Mănăstirea
Dintr-un Lemn, sec. XVI

Moskova 1895 - ulei pe argint

Rămânem la pictură. Andreea Hereșanu e prezentă cu nouă picturi de mari dimensiuni, și, ca orice artist, trăiește o intensă emoție în momentele în care trebuie să vorbească despre creația sa. Cu greu își găsește cuvintele pentru a face cunoscută perioada în care a fost concepută fiecare lucrare. Reușește, cu puține idei, să ne transmită sentimentul că suntem în fața unui suflet încărcat de o deosebită simțire și trăire artistică. Îi mulțumim, în mod deosebit, pentru că există și pentru că a fost prezentă, pentru câteva ore, în mijlocul nostru. În continuare, ea ne-a oferit imaginea unui introvertit fidel sufletului și lumii sale interioare, ce parcă ar fi vrut să ne spună: "Nu mi se cuvine

mie să judec fața sufletului meu, căci, iată, el îmi este Domn și Dumnezeu, în bucurie și în suferință, și tot ce simt, de El îmi este dăruit. Și de aceea, voi să împart cu El și slava mea, iar de va fi nevoie, prea-bine, mă voi lipsi de ea".

Se trece apoi la poeziile Elenei Dumitrescu, care citește două dintre cele cinci, în

scrise și în programul cenaclului ("Roze" și "Exerciții").

Poezia Elenei este foarte apreciată și analizată de Mihai Sporiș, Marian Pătrașcu și alții, urmând o critică amănunțită în ședința viitoare. Elena oferă fiecărui membru prezent și câte o roză pentru a fi oferită sărbătoritului zilei, Costea Marinoiu.

Se continuă cu lansarea cărții lui Marian Pătrașcu, "Oameni și câini", pe care o caracterizează în puține cuvinte: Costea Marinoiu, Mihai Sporiș și Ion Micuț, remarcând fiecare valoarea creației și expresivitatea scrierii, în dialectul ținutului descris de autor. Nicolae Dinescu arată faptul că înscrisul a fost lansat și într-o emisiune a postului de Televiziune Vâlcea Unu, iar Dumitru Bondoc remarcă asemănarea limbajului din zona Greblești cu cel din zona Costești, două zone îndepărtate dar aparținând celei montane.

În încheiere se stabilește programul ședinței viitoare a Cenaclului, după cum urmează:

- Arte plastice-pictură, prezentare Elena Stângă;
- Poezie: Maria Turluianu-creație proprie și traduceri;
Adela Belbu-creație proprie;

Se atrage atenția membrilor Cenaclului asupra întinderii lucrărilor fiecărui programat astfel încât să existe posibilitatea unui număr mai mare de colegi să-și expună punctul de vedere, în durata totală alocată.

Ion Constantin COTULBEA

PROGRAMUL CENACLULUI DIN

26.08.2011

ARTĂ ȘI TEHNOLOGIE: COLOANA INFINITĂ

Un studiu de Petre Cichirdan

MATEI CĂLIN

ANSAMBLUL ARHITECTONIC AL LUI BRÂNCUȘI

L-a conceput ca pe o procesiune
Bine gândit și calculat, anume
A sufletelor tinere jertfite
Pe-altarul patriei iubite.

Ei se înalță-n spațiul lui Brâncuși
Înșurubați, din țărână înspre cer
Și-n mersul lor, e zbor - etern urcuș
Coboară înapoi, ca-ntr-un mister.

Se-așează la *Masa tăcerii*
Și de acolo-n rugă demiurgă
Respiră aerul purității, al eliberării
Trăiesc a nemuririi - altă rugă.

Apoi, din reculegere dau zor
Și-n împăcarea din ruga curată
Pornesc ușor pe Calea Eroilor,
Punte spre Dumnezeu încununată.

Trec apoi, nesfielnic, altă *Poartă* -
Cea a Sărutului și a iubirii
Această poartă-a vieții, cale dreaptă
Sfârșindu-se-n firescul devenirii.

Apoi, din nou sufletele lor
Se-nalță nesfârșit, spre Dumnezeu...
Sub Coloana dăinuirii, sub tricolor
Glorie lui Brâncuși, eroilor,
neamului meu.

BRÂNCUȘI

Focar de lumină, punctând infinitul
Izvorul peren al gândirii unui popor -
Prin geniile sale multimilenare scoborâ-
tor
Brâncuși - vârf de Carpați, ne e *Măritul*.

Lângă o pădure cu stejari voinici
Lângă un crâng, în Buzău, ca-n poveste
Cimitirul Dumbrava, amintește
De o minune-a lui Brâncuși, de-aici.

Prin artă și geniu, a vindecat lumea
Brâncuși, prin gândul său imaginând-o
Puternic fiind și interiorizat, a sculptat-o
Iradiind din ea, pură... minunea.
Aici a prins dumnezeirea-n Rugăciune
O pioșenie desăvârșită, stând în rugă.
O rugă tăcută, înaltă, curată, tumultă -
Transcendentală, transpusă-ntr-o minune.

El se simțea îndatorat, semenilor săi
Dăruindu-le lumina lui tumultă -
Necunoscută încă, reflexă,
matură, meconținută,
Dându-le gustul de absolut,
a înțelepciunii.

Brâncuși a fost prin tot și toate
Lut și metal, lemn, piatră și formă.

Culoare, dârzenie, o răbdare enormă -
De toate acestea s-a simțit aproape.

Cunoștea înotul peștilor, zborul păsărilor,
Liniștea, soarele, ecoul, porți și fântâne,
Fuziona cu veghea, răspundea bucuriei
eterne,
Era ierarhul, familiarul, cunoscutul
rosturilor.

Putea fi peste tot, în tot și-n toate:
Săgeată, somn treaz, așteptare, rugă -
Cu viziunea lui vie, curată, demiurgă
La urma urmelor, a și fost... de toate...

A mai fost: unduire, netezime
și dezmiere
Fulger, ori vis, osândă prin
pietrele sale...
Care-ascundeau un foc, cel al
simțurilor astrale
Acele viziuni, ce la el nu se pierd.

Mătasea marmurelor și a bronzurilor,
Oțelurilor, onixurilor, arămurilor lui,
Tăia cu fierăstraie-ale văpăii cu
lama ideii,
Incizii nemuritoare - în
beatitudinea lor.

Ard lucrările lui, în radiații acide și reci
Rece frenetic însă, ce încălzesc abstract
Abstract cotropitor, un minunat contact
Cu destăinuirea armoniei,
pân' la seducție-1 treci.

Brâncuși, vorbind de frumusețe, zicea:
„Frumusețea este echitatea absolută”,

ATEIRAM TURLUIANU

(Traduceri)

CĂTRE ...CLIPA DE MIRACOL

Al. S. Puşkin 1825- vol.2

Îmi amintesc secunda de mister
când mi te-ai ivit în faţă,
ca un miracol, pasager,
ca întrupare a frumuseţii caste.

Intr-al deznădejdiei chin,
în forfota grijilor banale,
îmi răsună în minte glasul cristalin
şi-mi apăreau în vis trăsăturile tale.

Trecură anii tineri...De nedreptăţi
revoltat,
mi s-au spulberat vechile năzuinţe;
cristalinul său glas l-am uitat
Şi am uitat şi chipul angelicei fiinţe.....,

În exil, într-un colţ de lume izolat,
curgeau monoton ale mele zile;
fără inspiraţie, apatic, blazat,
 trăiam fără credinţă şi fără iubire.

Sufletului i-a sosit motivul de a renaşte,
căci din nou mi te-ai ivit în faţă
ca o minune pasageră, ce-mi dă viaţă,
ca întrupare a frumuseţii caste .

SED NON SATIATUS

Valerii Briusov 1912

Ce să fac dacă nu sunt obosit
de această viaţă ameţitoare?

Ce să fac dacă nu sunt sătul
de veşnic tânăra primăvară?

Ce să fac dacă nu sunt ameţit
de înălţime, de profunzime?

Ce să fac dacă nu sunt istovit
de-al pasiunilor tainic chin?

Vreau să retrăiesc tot ce a fost,
inimă, fii gata să suporti!

Vreau să retrăiesc tot ce am trăit:
spaimă,amărăciune şi dragoste.

Vreau să retrăiesc tot ce am simţit,
ceea ce sufletul mi-a încălzit.

Vreau să trăiesc tot ce a fost
şi ce nu a fost, încă o dată!

Braţe nesătule mi-arunc spre Soare,
ele cad înapoi spre amurg;
braţe neobosite în drept spre strune,
ele trebuie să continue să sune;
braţe lacome întind
lumea întregă s-o cuprind;
braţe flămânde spre Iubire izbucnesc,
dar inimaimi spune să mă opresc!

VOX POPULI

Valerii Briusov 1905

Mereu am mers pe-acelaș drum cu-al meu popor
în vârtejul zgomotos, apăsător,
dar el glasul amar nu mi-l auzea,
chipu-mi, deși apropiat, nu-l recunoștea,
ascuns sub masca unui bufon
ori a unui cântăreț de salon.

Pe ogoare sub cerul fierbinte,
între pereții orașului, pe străzi, pe alei,
în filele unei cărți bogate-n idei,
la sat, oriunde privirea-mi îndrept,
ascult al poporului glas, atent.

O forță, uriașă este glasul lui;
voinței lui poți doar să i te supui!
Pe idolul lui trebuie să-l slujești.
Tu, poporul meu, mi ai dat ce am mai sfânt,
graiul în care gândurile-mi cânt.

Tainele tale ți le restituți prin vers,
nestemate, născute de veacuri, șlefuiesc,
eliberez refrene închistate în aur;
eu sunt magul ce redeșteaptă idealuri
născute de tine, dar ucise din mers...

Fără tine, poporul meu, sunt stinsă stea,
fără tine sunt ziditor fără ideal;
exist datorită, ție și limbii făurite de tine;

de ți-am greșit, pedepsește-mă
pe măsura involuntarei vine.

Dacă mă legi la ochi să nu văd, voi pleca!
Lasă-mă să fiu piatră în praștia ta!
Pătrunde-mi în suflet, duh ce sporește puterea,
eu îți sunt gură, tu strigă-ți prin mine durerea!

Lira mea, după voia poporului meu să cânti,
altfel te zdrobesc, nesupuso, de stânci!
Pe voi, strune rebele, o să vă rup,
fire de păianjen, și o să vă arunc
cum împrăștii semințele primăvara!

.....
La stâlpul infamiei nu vreau să ajung,
tocmai acum, la marea răscruce de drum!

LOTUL NESECERAT

Nicolai Alexeevici Nekrasov 1854

Toamnă târzie; cocorii au plecat;
ogoarele sunt pustii; pădurea s-a dezbrăcat.
Nesecerată a rămas o parcelă doar;
acest fapt îmi sugerează un adevăr amar.

Pare ce unul dintre spice altuia-i șoptește;
“Ne-am săturat s-ascultăm vântul ce vuieste.
Să ne-nclinăm la pământ, ne-am săturat;
semințele coapte le scăldăm în praf.
Nu e noapte să nu ne devasteze
cârduri de tot felul de lacome păsări.

Furtuna ne bate, iepurii ne calcă;
unde-i plugarul nostru, ce așteaptă?!
Sau noi nu destul ne-am înălțat,
sau rodul în spic bine nu-i legat?!

Nu suntem noi mai rele decât celelalte:
demult ne-a umplut seva și boabele sunt coapte!
Doar nu pentru asta ară omul și seamănă
ca să ne împrăstie acum vântul de toamnă!

Vântul le aduce însă un răspuns trist:
"Plugarului vostru puterea i-a slăbit;
pentru ce ara și semăna, știa, desigur, e1,
dar a-nceput un lucru peste ale sale puteri.

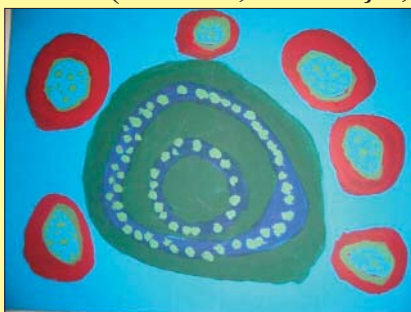
Sărmanul nu mănâncă, nu bea, e bolnav;
un vierme îi roade inima firavă.
Mâinile care brazde aici răsturnară
ca biciușca atârnă, ca surcica se uscară.

Ochii îi sunt tulburi, glasul si-a pierdut
cu care cânta de jale, un cântec de demult,
când cu mâna pe plug, gânditor,
mergea încet plugarul pe al său ogor."

Autoarea, Elena Stângă, a trăit pasional clipele pictării cu aceste culori pure din spectrul de baza al formelor independente, dar coerente, creând LUMEA fiecărei suprafețe pictată. Formele arondate, fiecare închisa în sine, aproape în toate operele sunt puse în contraste dimensionale între ele ce pe fundal devin puncte din care este țesut spațiul trăirii și relevării a acestor forme-indivizi, acestea după mine ar fi traducerea din sensul plastic al inconștientului.

Pavel GUȚU

PICTURI DE ELENA STÂNGĂ (n.1931, Vlădești, Vâlcea - m.2011, Londra)

Realizat grafica, foto, culegere, tehnoredactare, tipărire: Intol-press, Râmnicu Vâlcea, cichirdan@yahoo.com, tel (fax) 0250 736615, 0746029824